

การพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภาคเหนือตอนบน

Developing the Administrative Indicator in the Upper Northern Rajabhat University

กิตติศักดิ์ สมุทธารักษ์* Kittisak Samuttharak เปรื่อง กิจรัตน์กร** Preang Kijratporn
วิทยา จันร์ศิลา*** Vithaya Jansila อุปวิทย์ สุวคันธกุล**** Upawit Suwakantagul

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน กลุ่มตัวอย่างสำหรับคัดเลือกตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหาร อาจารย์ คิษย์เก่า คิษย์ปัจจุบัน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน จำนวน 24 คน กลุ่มตัวอย่างสำหรับการตรวจสอบตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน จำนวน 204 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามสำหรับเทคนิคเดลฟาย จำนวน 3 ชุด แบบสอบถามสำหรับการตรวจสอบตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนจำนวน 1 ชุด การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาและข้อมูลสถิติเชิงบรรยาย

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน พบว่าตัวบ่งชี้ด้านมาตรฐานการบริหารมี 9 มาตรฐาน 75 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วยมาตรฐาน

* Ph.D. Candidate สาขาการจัดการเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
เลขที่ 3 หมู่ 6 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220

** Ph.D., รองศาสตราจารย์และอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
เลขที่ 3 หมู่ 6 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220

*** Ph.D., รองศาสตราจารย์, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
เลขที่ 99 หมู่ 9 ตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000

**** Ph.D., อาจารย์, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

ด้านคุณภาพบัณฑิต 9 ตัวบ่งชี้ ด้านงานวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและภูมิปัญญา 12 ตัวบ่งชี้
ด้านการบริการสังคม 11 ตัวบ่งชี้ ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 4 ตัวบ่งชี้
ด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร 15 ตัวบ่งชี้ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน 11
ตัวบ่งชี้ ด้านผลิตพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา 8 ตัวบ่งชี้ ด้านส่งเสริมโครงการ
อันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ 3 ตัวบ่งชี้ ด้านการประกันคุณภาพ 2 ตัวบ่งชี้

คำสำคัญ: การพัฒนา ตัวบ่งชี้การบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน

Abstract

The purposes of this research were to develop the administrative indicators of the upper northern Rajabhat Universities. The sample groups for selecting the administrative indicators were 24 of the educators, the administrators, the instructors, the alumni, the current students, and the stakeholders of the upper northern Rajabhat Universities. The sample groups for reviewing the administrative indicators were 204 of the administrators and the instructors in the upper northern Rajabhat Universities. The research instruments were 3 sets of the questionnaires for Delphi technique. A set of the questionnaire for inspecting the administrative indicator in the upper northern Rajabhat University. The content analysis and descriptive statistics were used in data analysis.

The result of developing the administrative indicators of the upper northern Rajabhat Universities, it was found that there were 9 standards and 75 indicators, with 9 indicators for the graduate quality standard, 12 indicators for research, technological and local wisdom development standard, 11 indicators for the social service standard, 4 indicators for the arts and culture promotion standard, 15 indicators for the university and personnel development standard, 11 indicators for the curriculum and instruction standard, 8 indicators for the standard of the production, and the development for teachers and educational personnel, 3 indicators for the standard of the implementation of His Majesty the King's Initiative Projects, and 2 indicators for the education quality assurance standard.

Keywords: Developing, Administrative Indicator, The Upper Northern Rajabhat University

I. บทนำ

การเปลี่ยนแปลงระบบอุดมศึกษาต้องมุ่งสู่เป้าหมายที่สำคัญ คือ ความสอดคล้องของการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ตัวบ่งชี้เป็นเทคนิค และวิธีการด้านการบริหารจัดการ ซึ่งจัดเป็นเทคโนโลยีอย่างหนึ่ง (ณรงค์ เลี้ยงประชา, 2541: 193) เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการจัดการ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาพการณ์ ดังนั้น องค์การและนักบริหารที่แสวงหาความสำเร็จต้องให้ความสนใจ อีกทั้งต้องรู้จักเลือก และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับองค์การ วิธีการบริหารหรือความถนัด และในที่สุดก็จะสร้างเทคโนโลยีของตนเองได้ (อำนาจ วัฒจินดา, 2549, พฤษภาคม 12) ตัวบ่งชี้เป็นองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยสำคัญในการแสดงและส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการ เป็นเทคโนโลยีที่นำมาช่วยใช้ในการกำหนดนโยบาย การวางแผน การกำหนดแนวทางการบริหารงานให้สอดคล้องกับพันธกิจ และยุทธศาสตร์อันจะนำไปสู่ระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล และประสบความสำเร็จตามที่ตั้งไว้ (บุญศรี พรหมมาพันธ์ และคณะ, 2547: 3)

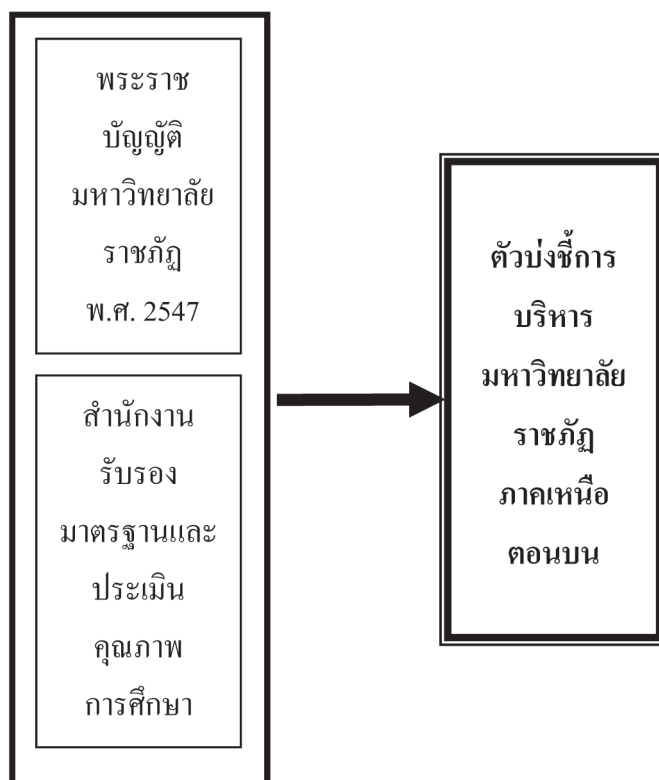
มหาวิทยาลัยราชภัฏยังไม่มีการศึกษามาตรฐาน ตัวบ่งชี้ มาใช้ในการจัดการองค์การให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ และวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยหรือไม่ ซึ่งในระดับมหาวิทยาลัยจะต้องกำหนดให้ถูกต้องตรงกับประเด็น โดยนำตัวบ่งชี้การดำเนินงานที่ต้องการปฏิบัติมาศึกษา ศึกษาและกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้วัด วิธีการวัด โดยเกณฑ์ดังกล่าวก็ไม่ควรกำหนดให้สูงหรือต่ำเกินไป (เกษมา วรวรรณ ณ อุยธยา, 2537: 5) ดังนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการศึกษาและพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อใช้สำหรับการบริหารจัดการ การตรวจสอบความมีคุณภาพ และมาตรฐานของมหาวิทยาลัย (สุภา ไชยวงศ์, 2545: 5)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนเพื่อนำมาเป็นแนวทางการจัดการในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนให้เกิดประสิทธิภาพได้ประโยชน์สูงสุดตรงตามสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา และเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 7 และมาตรา 8

II. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน

III. กรอบแนวคิด

IV. วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน รายละเอียดการดำเนินการมีดังนี้

1. การสร้างกรอบแนวคิดขั้นต้นในการพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน โดยการศึกษาตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน รวมทั้งศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตัวบ่งชี้ทางการศึกษา การพัฒนาเกณฑ์และมาตรฐานการศึกษา แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหาร เอกสารของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา วิสัยทัศน์ และพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน การกำหนดประเด็นเพื่อสร้างกรอบการพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน สร้างตัวบ่งชี้การบริหาร โดยการสังเคราะห์สาระจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้กรอบแนวคิดขั้นต้น ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา สังเคราะห์สาระแต่ละประเด็นการกำหนดมาตรฐาน และตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน

2. การคัดเลือกตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน กลุ่มประชากร ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้นำองค์กรท้องถิ่น คิษย์เก่าและนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนจำนวน 24 คน โดยพิจารณาเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยนำกรอบแนวคิดของตัวบ่งชี้การบริหารที่ได้จากข้อที่ 1 มาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามรอบที่ 1 สำหรับให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตัวบ่งชี้การบริหารว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย และมีส่วนที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิดสำหรับผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ส่วนแบบสอบถามฉบับที่ 2 และ 3 เป็นแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามรอบที่ 1 ให้ผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเอง ส่วนแบบสอบถามรอบที่ 2 และ 3 ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญทางไปรษณีย์ การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพิจารณานันทามติ จัดทำโดยการเปรียบเทียบคำตอบของผู้เชี่ยวชาญ แต่ละคนกับคำตอบของกลุ่ม คำนวณค่าฐานนิยม มัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณานันทามติของผู้เชี่ยวชาญ คือ มีค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ไม่เกิน 1.50 และมีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐานไม่เกิน 1.00 แสดงว่าตัวบ่งชี้การบริหรดดังกล่าวได้รับนันทามติ (ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสอดคล้องกัน) เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาคัดเลือกกว่ามีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้การบริหารพิจารณาจากค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

3. การตรวจสอบตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน กลุ่มตัวอย่างประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนที่มีผู้เชี่ยวชาญในข้อที่ 2 จำนวน 204 คน ดำเนินการโดยนำตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนดังกล่าวข้างต้น มีส่วนร่วมในการพิจารณาตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน พร้อมทั้งเสนอข้อคิดเห็นเพิ่มเติมโดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย และมีส่วนที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิดสำหรับให้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม พิจารณาคัดเลือกตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนที่มีผู้เกี่ยวข้องเห็นด้วยตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป

V. ผลการศึกษา

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารของมหาวิทยาลัยภาคเหนือตอนบน โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ได้ตัวบ่งชี้การบริหารออกเป็น 9 มาตรฐาน จำนวน 75 ตัวบ่งชี้ ตัวบ่งชี้ที่ได้จากการพัฒนานี้ บางส่วนมีความสอดคล้องกันกับตัวบ่งชี้คุณภาพที่กำหนดโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและ

ประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) จำนวน 39 ตัวบ่งชี้ และเป็นส่วนเพิ่มเติมเฉพาะมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน 36 ตัวบ่งชี้ รายละเอียดดังตารางที่ 1-9 (* หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ต่างจากสมศ.)

ตารางที่ 1 ตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนด้านมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่	รายการ
1	ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
2	ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา
3	ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์
4	ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการและผู้ใช้บัณฑิต
5*	จำนวนนักศึกษา หรือศิษย์เก่าที่ได้รับประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรมจริยธรรมหรือรางวัลทางวิชาการหรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับท้องถิ่น ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา*
6	จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติหรือระดับนานาชาติภายในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา
7	ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโทหรือเทียบเท่าทั้งหมด
8	ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าทั้งหมด
9*	จำนวนผู้รับการส่งเสริมเรียนรู้ตามหลักสูตรที่ใช้ระบบการเทียบโอนประสบการณ์ต่อจำนวนอาจารย์*

ตารางที่ 2 การประเมินตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนมาตรฐานด้านงานวิจัย พัฒนาเทคโนโลยี และภูมิปัญญา

ตัวบ่งชี้ที่	รายการ
1*	ร้อยละของงานศึกษาเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากลต่อจำนวนอาจารย์ประจำ*
2*	เงินสนับสนุนงานศึกษาเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากลภายในสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ*
3*	เงินสนับสนุนงานศึกษาเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากลจากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ*
4*	ร้อยละของอาจารย์ประจำได้รับทุนทำงานศึกษาเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากลจากภายในสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ*
5*	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำงานศึกษาเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากลจากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ*
6*	ร้อยละของบทความที่ได้รับการอ้างอิง ในฐานข้อมูลระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ (เช่น ISI, ERIC) ต่ออาจารย์ประจำ*
7*	จำนวนผลงานที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรือนวัตกรรมในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา*
8*	ร้อยละของงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีพื้นฐาน และเทคโนโลยีสมัยใหม่ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ*
9*	ร้อยละของงานวิจัยเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมต่อจำนวนอาจารย์ประจำ*
10*	ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*ต่อจำนวนอาจารย์
11*	ร้อยละของงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีพื้นฐาน และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ และ/หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับท้องถิ่น หรือในระดับชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ*
12*	ร้อยละของงานวิจัยเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ตีพิมพ์เผยแพร่ และ/หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับท้องถิ่น หรือในระดับชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ*

ตารางที่ 3 ตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนมาตรฐานด้านการบริการและพัฒนาสังคม

ตัวบ่งชี้ที่	รายการ
1	ร้อยละของกิจกรรม โครงการบริการวิชาการที่ตอบสนองความต้องการการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
2	ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ วิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ
3	มีการนำความรู้ และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการเรียน การสอน และการวิจัย
4	ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ
5	จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ
6	รายรับของสถาบันในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพในนามสถาบันต่ออาจารย์ประจำ
7*	ร้อยละของหลักสูตรที่พัฒนาผู้นำชุมชนและท้องถิ่น*
8*	ร้อยละของกิจกรรม โครงการที่พัฒนาผู้นำท้องถิ่นเกี่ยวกับประชาธิปไตยต่อจำนวนอาจารย์ประจำ*
9*	ร้อยละของกิจกรรม โครงการที่พัฒนาผู้นำท้องถิ่นเกี่ยวกับคุณธรรม และจริยธรรมต่อจำนวนอาจารย์ประจำ*
10*	ร้อยละของกิจกรรม โครงการที่พัฒนาผู้นำท้องถิ่นเกี่ยวกับการบริหารงานและการพัฒนาชุมชนต่อจำนวนอาจารย์ประจำ*
11*	จำนวนผู้เข้ารับการพัฒนาต่อจำนวนอาจารย์ประจำ*

ตารางที่ 4 ตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนมาตรฐานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่	รายการ
1	ร้อยละของโครงการ กิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา
2	ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่องบดำเนินงาน
3	มีผลงาน ชิ้นงานการพัฒนางานองค์ความรู้ และสร้างมาตรฐาน ศิลปะและวัฒนธรรม
4	ประสิทธิผลในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม

ตารางที่ 5 ตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนด้านมาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร

ตัวบ่งชี้ที่	รายการ
1	สภาสถาบัน และผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ที่ขับเคลื่อนพันธกิจ และสามารถสะท้อนถึงนโยบาย วัตถุประสงค์ และนำไปสู่เป้าหมายของการบริหารจัดการที่ดี มีการบริหารแบบมีส่วนร่วม เน้นการกระจายอำนาจ โปร่งใส และตรวจสอบได้ รวมทั้งมีความสามารถในการผลักดันสถาบันให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล
2	มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรเรียนรู้ โดยอาศัยผลการประเมินจากภายในและภายนอก
3	มีการกำหนดแผนกลยุทธ์ที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ
4	การใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกร่วมกัน
5*	ร้อยละของความร่วมมือของมหาวิทยาลัยกับองค์กรอื่นภายในท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น*ต่อจำนวนอาจารย์
6*	ร้อยละของความร่วมมือของมหาวิทยาลัยกับองค์กรอื่นภายในประเทศเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น*ต่อจำนวนอาจารย์
7*	ร้อยละของความร่วมมือของมหาวิทยาลัยกับองค์กรอื่นในต่างประเทศเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น*ต่อจำนวนอาจารย์
8*	ร้อยละของจำนวนท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาด้วยความร่วมมือของมหาวิทยาลัยกับองค์กรอื่น*ต่อจำนวนอาจารย์
9	สินทรัพย์ถาวรต่อนักศึกษา (เต็มเวลาเทียบเท่า)
10	ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา (เต็มเวลาเทียบเท่า)
11	ร้อยละของเงินเหลือจ่ายสุทธิต้องบดำเนินการ
12	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ
13	14 งบประมาณสำหรับการพัฒนาอาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศต่ออาจารย์ประจำ
14	ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ตารางที่ 6 ตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนมาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ที่	รายการ
1	ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานต่อหลักสูตรทั้งหมด
2*	ร้อยละของหลักสูตร/รายวิชาที่เกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นที่ใช้จัดการเรียนการสอนต่อจำนวนรายวิชาทั้งหมดที่จัดการเรียนการสอน*
3*	ร้อยละของหลักสูตร/รายวิชาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ใช้การเทียบโอนประสบการณ์ในการประเมินผลต่อหลักสูตรทั้งหมด*
4	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
5	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ
6	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
7	การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ (professional ethics)
8	กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเฉพาะการเรียนรู้จากการปฏิบัติและประสบการณ์จริง
9	ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
10	ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนานักศึกษาต่อจำนวนนักศึกษา
11	ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศต่อนักศึกษา

ตารางที่ 7 ตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนมาตรฐานด้านผลิต พัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่	รายการ
1*	ร้อยละของหลักสูตรที่ผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อหลักสูตรทั้งหมดที่เปิดสอน*
2*	ร้อยละของกิจกรรม โครงการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อจำนวนอาจารย์ประจำ*
3*	จำนวนนักศึกษาที่เรียนหลักสูตรครูต่อจำนวนอาจารย์ประจำ*
4*	จำนวนผู้เข้ารับการพัฒนาต่อจำนวนอาจารย์ประจำ*
5*	ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี*
6*	ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา*
7*	ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต*
8*	จำนวนนักศึกษา หรือศิษย์เก่าที่ได้รับประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการวิชาชีพ คุณธรรมจริยธรรมหรือรางวัลด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติ หรือระดับนานาชาติในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา*

ตารางที่ 8 ตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนมาตรฐานด้านส่งเสริมโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ

ตัวบ่งชี้ที่	รายการ
1*	ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมเกี่ยวกับโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริที่ดำเนินการต่อจำนวนอาจารย์ประจำ*
2*	ร้อยละงานวิจัยเกี่ยวกับโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ*
3*	ร้อยละของงานวิจัยเกี่ยวกับโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ และ/หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับท้องถิ่น หรือในระดับชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ*

ตารางที่ 9 ตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนด้านมาตรฐานด้านการประกันคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่	รายการ
1	มีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในที่ก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
2	ประสิทธิผลของการประกันคุณภาพภายใน

VI. อภิปรายผล

ตัวบ่งชี้การบริหารในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 และยังสอดคล้องกับแนวคิดตามเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ดังนี้

1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต สอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา และเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 8 ข้อ 2 ที่กำหนดให้ ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรัก และผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลง การผลิตบัณฑิตดังกล่าวจะต้องให้มีจำนวนและคุณภาพสอดคล้องกับแผนการผลิต บัณฑิตของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2547: 3-4) ตัวบ่งชี้ที่แตกต่างจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาจำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ 1) จำนวนนักศึกษา หรือศิษย์เก่าที่ได้รับประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านคุณธรรมจริยธรรมหรือรางวัลด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติ หรือระดับนานาชาติในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา โดยเพิ่มในระดับท้องถิ่น และ 2) จำนวนผู้รับการส่งเสริมเรียนรู้ตามหลักสูตรที่ใช้ระบบการเทียบโอนประสบการณ์ต่อจำนวนอาจารย์ เนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน

ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2547: 3-4)

2. ด้านงานวิจัย พัฒนาเทคโนโลยีและภูมิปัญญา เป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 8 ข้อ 1 แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล และมาตรา 8 ข้อ 7 ศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้าน และเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน ตัวบ่งชี้ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาได้กำหนดไว้ 7 ตัวบ่งชี้ แตกต่างกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา กล่าวคือ เป็นตัวบ่งชี้ที่เน้นเกี่ยวกับงานวิจัยเทคโนโลยีพื้นบ้าน การศึกษาและพัฒนาภูมิปัญญา ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับคุณลักษณะ วิริยะสุমন (2547: 69, 254) ที่กล่าวว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏจำเป็นต้องเน้นการสร้างองค์ความรู้ และวิจัยให้มากเท่า ๆ กับการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานวิจัยที่เกี่ยวกับความเป็นไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีท้องถิ่น พร้อมทั้งยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนทุกท้องถิ่นให้มีความรู้ มีการศึกษาตามควรแก่สภาพ นอกจากนี้ควรเข้าไปมีส่วนร่วมในการดูแลรักษา พัฒนา ตลอดจนเผยแพร่ข้อคิดเห็น มาตรการป้องกันและแนวทางแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม สร้างจิตสำนึกและความรู้สึกรับผิดชอบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้นักศึกษา บุคลากร และประชาชน และสอดคล้องกับไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2546: 72) กล่าวว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏนอกจากจะวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนแล้ว ต้องมุ่งเน้นงานวิจัยเพื่อแก้ปัญหา พัฒนาคุณภาพชีวิต ตลอดจนเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานวิจัยที่เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น/ไทยสมควรฟื้นฟู และพิทักษ์ไว้ เพราะเป็นมหาวิทยาลัยที่ใกล้ชิดกับท้องถิ่น

3. ด้านการบริการและพัฒนาสังคม สอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา และเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 8 ข้อ 4 เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนา และนักการเมืองท้องถิ่นให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย คุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม สอดคล้องกับเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2541: 57) ที่ว่าสถาบันอุดมศึกษาต้องเป็นศูนย์รวมด้านวิชาการทำหน้าที่เผยแพร่ความรู้ทางวิชาการสู่ประชาชนภายนอกด้วย รวมทั้งให้การศึกษากับประชาชนเพื่อที่จะสามารถที่จะติดตามวิทยาการใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นได้ทัน

4. มาตรฐานด้านทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม สอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา และเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ

พ.ศ. 2547 มาตรา 8 ข้อ 3 เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ สอดคล้องกับคุณลักษณะ วิริยะสุมน (2547: 245) ที่กล่าวว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏควรแสดงบทบาทในด้านศิลปวัฒนธรรม คือ การสร้างความรู้ ความเข้าใจที่จะทำให้เกิดสติปัญญาในการนำเอาวัฒนธรรมมาใช้ ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมของชาติ อีกทั้งยังก่อให้เกิดความตระหนักในการอนุรักษ์อีกด้วย การวิจัยองค์ความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาจะเป็นการศึกษาวิวัฒนาการและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของศิลปะ ขนบธรรมเนียมประเพณีและสังคม เพื่อสร้างความเข้าใจในการพัฒนาการและสามารถปรับวิถีชีวิตให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้อย่างเหมาะสมตลอดจนสร้างความภูมิใจท้องถิ่นของตน

5. มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร สอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา และเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 8 ข้อ 6 ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น การสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏกับชุมชนโดยรวมเป็นการผสมผสานองค์ความรู้เชิงทฤษฎีกับการปฏิบัติจริง จะช่วยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏและชุมชนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาอย่างสอดคล้องต้องกัน นอกจากนี้ ยังต้องสร้างความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้น (สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ, มปป: 36) สอดคล้องกับองค์การการศึกษาของโลก หรือองค์การยูเนสโก ที่ได้รับรองพันธกิจ และภารกิจของอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องกับอุดมศึกษาสู่ปวงชน มาตรา 17 สร้างเครือข่ายผู้ร่วมงานและพันธมิตรในการจัดการอุดมศึกษาทั้งในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค และสากล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543: 7) และสอดคล้องกับคุณลักษณะ วิริยะสุมน (2547: 260) ที่กล่าวว่า การทำงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏในอนาคต ควรจะมีเครือข่ายในการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นเครือข่ายระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏด้วยกันเอง และภาคประชาชน ซึ่งการมีเครือข่ายเป็นประเด็นหลักทางอุดมศึกษาในปัจจุบัน

6. มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน สอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา และเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 8 ข้อ 2 ที่กำหนดให้ ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง การผลิตบัณฑิตดังกล่าวจะต้องให้มีจำนวนและคุณภาพสอดคล้องกับแผนการผลิตบัณฑิตของประเทศ สอดคล้องกับองค์การยูเนสโกที่กำหนดภารกิจที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องทำอย่างเร่งด่วน ในส่วนของอุดมศึกษาสู่ปวงชน คือ มหาวิทยาลัยต้องเปิดกว้างให้โอกาสทางการศึกษา กำจัดกฎระเบียบ ที่เป็นอุปสรรคในการเข้ามาศึกษา สร้างระบบการเทียบโอนรายวิชาและรับโอนนักศึกษาให้คล่องตัวที่สุดเท่าที่มาตรฐานการศึกษาจะพึงให้ได้ นอกจากนั้น ยังควรจัดโครงการพิเศษเพื่อให้ผู้ประกอบการได้เข้ามาศึกษาต่อดังที่เรียกกันว่า การ

อุดมศึกษาผู้ใหญ่ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543: 8) และสอดคล้องกับ ศุภลักษณ์ วิริยะสุน (2547: 67, 220) ที่กล่าวว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏควรส่งเสริมการประยุกต์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาในหลักสูตร ให้มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้อง กับสภาพปัญหาและความต้องการ พัฒนาหลักสูตรและรายวิชาให้มีเนื้อหาสาระที่สะท้อนบริบท ท้องถิ่น โดยบุคลากรท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรเพื่อให้ตอบสนองความ ต้องการ และวิถีชีวิตของชุมชน

7. มาตรฐานด้านผลิต พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นไปตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 8 ข้อ 5 เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและ พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพ ขั้นสูง และสอดคล้องกับ มาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ระบุไว้ว่า “ให้กระทรวงส่งเสริมให้ระบบกระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการ ศึกษาให้มีคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพขั้นสูง โดยการกำกับประสานให้ สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อม และมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่าง ต่อเนื่อง (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542: 15) และสอดคล้องกับศุภลักษณ์ วิริยะสุน (2547: 259) ที่ว่ามหาวิทยาลัยควรส่งเสริมเรื่องการผลิต พัฒนาวิชาชีพครูให้เป็นงานเด่น ของมหาวิทยาลัย โดยให้คณะครุศาสตร์มีหน้าที่รับผิดชอบหลัก และสร้างเครือข่ายความร่วมมือ กับหน่วยงานผู้ใช้ครู และชุมชนท้องถิ่นอย่างจริงจังในการพัฒนาหลักสูตร การผลิตและพัฒนาครู

8. มาตรฐานด้านส่งเสริมโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ เป็นไปตามพระราช บัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 8 ข้อ 8 ศึกษา วิจัย ส่งเสริม และสืบสานโครงการ อันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติการกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งจะ เห็นว่าการกิจอันนี้นอกจากจะทำการศึกษา วิจัย แล้วยังต้องส่งเสริมและสืบสานเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นด้วย จึงเป็นจุดเด่นอีกหนึ่งภารกิจ สอดคล้องกับศุภลักษณ์ วิริยะสุน (2547: 259) และเรืองชัย ทักษิณันดร (2544: 27) ที่กล่าวว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏจำเป็นต้องเน้นการ สร้างองค์ความรู้ และวิจัยให้มากเท่า ๆ กับการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง งานวิจัยที่เกี่ยวกับความ เป็นไทย พร้อมทั้งจะยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนทุกท้องถิ่นให้มีความรู้ มีการศึกษาตาม ควรแก้ốtภาพ และต้องดำเนินการตามโครงการพระราชดำริทุกเรื่อง เพื่อการพัฒนาของบุคคล ในท้องถิ่นอย่างแท้จริง

9. มาตรฐานด้านการประกันคุณภาพสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา เนื่องจากกลไกนี้ช่วยให้สถาบันการศึกษาได้มีการยกระดับตนเองขึ้น จากการปรับปรุงคุณภาพที่ได้จากการตรวจพบข้อบกพร่อง (Connelly, 1997: 44) ซึ่งสถาบัน อุดมศึกษาต้องมีระบบและกลไกที่มีความเป็นอิสระ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลและสามารถ

ตรวจสอบได้ (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2543: 16) และยังมีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 6 มาตรา 47-51 ที่กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษามีระบบการประกันคุณภาพภายในและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542: 2)

VII. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้ เนื่องจากตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนที่ได้จากการวิจัยนี้ เพื่อให้การนำไปใช้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพจึงขอเสนอแนะ ดังนี้

1. ตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากวิธีการที่เหมาะสมในครั้งนี้ แสดงให้เห็นถึงแนวทางในการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏที่จะต้องดำเนินการที่แตกต่างจากมหาวิทยาลัยทั่วไป โดยมีตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 จึงจะถือว่าเป็นการดำเนินงานที่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏ ดังนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏควรนำตัวบ่งชี้ในงานวิจัยนี้ไปใช้ในการสร้างฐานข้อมูลสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อติดตามการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและใช้ประโยชน์ในการรายงานหรือประเมินตนเอง

2. ตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นเป็นเพียงแนวทางการดำเนินการ ซึ่งแต่ละมหาวิทยาลัยสามารถปรับเปลี่ยนให้มีความสอดคล้องกับพระราชนโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 เพื่อป้องกันความเป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เกิดความยืดหยุ่นหรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละแห่ง ควรมีการทบทวนเป็นระยะ ๆ เพื่อให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป

3. การนำตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนไปใช้ ควรมีมาตรการในการกำกับดูแล ติดตามและมีการแก้ไขข้อบกพร่องอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังหน่วยงาน เพื่อกระตุ้นเตือน หากหน่วยงานเพิกเฉยต่อการแก้ไข หรือการทำเป็นหนังสือแสดงความชื่นชม เมื่อหน่วยงานแสดงให้เห็นว่ามีความพยายามในการแก้ไขข้อบกพร่อง

4. มหาวิทยาลัยที่นำตัวบ่งชี้ไปใช้ ต้องกำหนดรายการอ้างอิงหรือหลักฐานอ้างอิงให้ชัดเจนและมีมาตรฐาน เพื่อการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยโดยมหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนดขึ้นเองตามลักษณะพื้นฐานของแต่ละมหาวิทยาลัย และควรเผยแพร่เพื่อ

มหาวิทยาลัยอื่น ๆ ได้สามารถนำไปใช้เพื่อให้เกิดมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน

5. ควรจัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับตัวบ่งชี้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น เพื่อให้บุคลากรทุกฝ่ายของมหาวิทยาลัยได้เข้าใจบทบาทหน้าที่และภารกิจต่าง ๆ ที่ควรทำ

เอกสารอ้างอิง

- เกษมา วรวรรณ ณ อรุณยา. 2537. ตุลาคม-ธันวาคม. บทบาทของกรมวิชาการกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา. **สารพัฒนาหลักสูตร** 14 (119): 3-8.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2541. **มหาวิทยาลัยที่ทางแยก: จุดประกายวิสัยทัศน์อุดมศึกษาไทยในอนาคต**. กรุงเทพฯ: ชัดเชตมีเดีย.
- คณะกรรมการกฤษฎีกา, สำนักงาน. 2547. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547. **ราชกิจจานุเบกษา** เล่มที่ 121 ตอนพิเศษ 23 ก 14 มิถุนายน.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2542. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ, สำนักนายกรัฐมนตรี.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2546. **แนวทางการปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2542. **คุณภาพมหาวิทยาลัยไทย: มุมมองจากเอเชีย**. รายงานการสัมมนาทางวิชาการสู่เส้นทางการปฏิรูปอุดมศึกษาไทยครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- ณรงค์ เลี้ยงประชา. 2541. **มนุษย์กับสังคม**. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮาส์.
- บุญศรี พรหมมาพันธ์ และคณะ. 2547. **การพัฒนาเครื่องชี้วัดสำหรับการประเมินการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. 2546. **กระบวนทัศน์ใหม่ในการบริหารจัดการอุดมศึกษาไทย**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัย, ทบวง. **สำนักมาตรฐานการศึกษา ส่วนวิจัยและพัฒนา**. 2543. นโยบายแนวทางและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องระบบการประกันคุณภาพการศึกษา. 15-17 กันยายน.
- เรืองชัย ทรัพย์นันทน์. 2544. **ราชภัฏ: มหาวิทยาลัยของประชาชน**. กรุงเทพฯ: พิมพ์แอนด์พรินต์ติ้งเซ็นเตอร์.
- ศุภลักษณ์ สีนธนา และอุไร จักษ์ศรีมงคล. 2542. มิถุนายน การประกันคุณภาพการศึกษาในสถาบันราชภัฏ. **วารสารการวัดผลการศึกษา**. 70 (2): 39.

- สภาสถาบันราชภัฏ, สำนักงาน. (ม.ป.ป.). **วิสัยทัศน์: ราชภัฏกับการพัฒนา**. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
สภาสถาบันราชภัฏ
- สุภา ไชยวงศ์. 2545. การพัฒนาตัวบ่งชี้การดำเนินงาน เกณฑ์การตรวจสอบ และเกณฑ์การ
ประเมินคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยนเรศวร. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อำนาจ วัดจินดา. 2549. พฤษภาคม 12. เทคโนโลยีการบริหาร: เครื่องมือเพื่อการพัฒนาองค์กร
(Online). Available : <http://www.hrcenter.co.th/HRKnowView.asp?id=545>
- Connelly, M. 1997. The academic quality audit of an Asian postgraduate university.
Quality Assurance in Education, 5: 40-45.